

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.120/2010/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi március hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési szerv önálló intézkedésre jogosult dolgozója által kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett vesztegetés bűntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi december hó 1. napján kihirdetett 5.B.1629/2008/16. számú ítéletét megváltoztatja és akként rendelkezik, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 6.000 (hatezer) Ft bűnügyi költség merült fel, mely az államot terheli.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője éltek fellebbezéssel a büntetés enyhítése érdekében.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletet, a fellebbviteli főügyészség az átiratában annak nyilvános ülésen történő helybenhagyását indítványozta azzal a megjegyzéssel, hogy a büntetés inkább enyhe, mint súlyos.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta, a vádlott és a védője úgyszintén a bejelentett fellebbezést. A védő az enyhítő körülményekre - közöttük elsősorban az orvosi dokumentumokkal is igazolt, s továbbra is fennálló vádlotti betegségekre figyelemmel és az egészségi állapot rosszabbodására tekintettel - a szabadságvesztés büntetés olyan mértékű enyhítését kérte, hogy annak végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésére lehetőség legyen, azt ne zárják ki a büntető anyagi jogi szabályok.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. A Be. 361-362. §-aiban

szabályozott nyilvános ülést tűzött ki, minthogy tárgyalás tartásának - Be. 363. § - az indokai nem merültek fel.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékok mindegyikét is beszerezte. A vádlott az eljárás során - az első kihallgatása kivételével - beismerő vallomást tett, amely a bűnösség elismerésére is kiterjedt, ezen túl azt is hangsúlyozta, hogy a tettét nagyon és őszintén megbánta. A beismerő vallomás, mely a feltárt bizonyítékokkal összhangban álló volt, az elsőfokú bíróság számára irányadóul szolgált. A tényállásban megállapítottakat a vádlott a fellebbezési eljárásban sem vitatta.

Az ítéletábra a nyilvános ülésen előadottakra tekintettel a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatos adatokat, valamint a történeti tényállás hiányosságát - Be. 351. § (2) bekezdés b/ pont - az iratok tartalma alapján a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alkalmazásával a következőkkel egészíti ki:

A vádlottnak a feleségével kötött házasságát a ... Városi Bíróság a P..../.../.... számú ítéletével felbontotta és a vádlott 2010. március 1. napjától két nagykorú gyermeke javára gyermekenként havi 24.000 Ft gyermektartásdíjat fizet. A vádlott továbbra is rendszeres orvosi kezelés alatt áll, a csatolt orvosi dokumentum szerint az állapota az utóbbi időben romlott.

Az elsőfokú bírósági tárgyaláson a vádlott a hallgatókat kártalanította, mert az általa kért és kapott összegeket részükre visszafizette.

Az előzőekben részletezett kiegészítésekkel a tényállás már teljesen és mindenben megalapozott, amely a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények jogi minősítése is törvényes és helyes. Az e körben felhívott törvényhely (2) bekezdésére az indokolás körében szükséges lett volna utalni, minthogy annak a körülménynek az értékelése nem maradhat el, hogy a vádlott több esetben a kötelességét is megszegte. A büntetés kiszabása körében feltárt alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények köre kiegészítést, illetőleg helyesbítést igényel. További súlyosító körülmény, hogy a vádlott többször megszegte a kötelességét is - 2., 5., 6., 7., 8., 9. tényállások -. Ugyanakkor az enyhítő körülmények közül a büntetlen előélet feltüntetését mellőzni kell, minthogy az az egyetemen történt mérnöktanári alkalmazás nyilvánvaló feltétele volt.

Az elsőfokú bíróság a vádlott javára figyelembe vehető körülményeket akként értékelte, hogy az enyhítő rendelkezések alkalmazásával - amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett - szabta ki a büntetést. Az sem kifogásolható, hogy a Btk. 45. §-ának (2) bekezdése alapján a törvényben előírtnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg, amelynek helytálló indoka a vádlott személyéhez kapcsolódó körülmények, különösen a betegsége és az őszinte megbánása. A szabadságvesztés tartamának a további enyhítése - az enyhítő rendelkezések alkalmazásának teljes kimerítése - azonban nem lehet indokolt, hiszen nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a bűncselekmény büntetési tétele öt évtől

tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, s itt nem is említve a halmazati büntetésre vonatkozó szabályokat. A vádlott terhére megállapított 10 rendbeli bűncselekmény olyan jellegű, amely joggal mindenki erkölcsi elítélését is szükségszerűen kiváltja. A Btk. 47. §-ának (3) bekezdése a három évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén lehetővé teszi, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható legyen, amennyiben azt különös méltánylást érdemlő körülmény indokolja. Az ítélőtábla ezt a lehetőséget biztosította a vádlott számára, amelynek indokait az enyhítő körülmények adják, s közöttük elsődlegesen a vádlott megrokkant és rendszeres orvosi kezelést igénylő egészségi állapota.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a vagyonekobzásról, amelyet pénzösszegben kifejezve rendelt el, s ezzel összefüggésben a Btk. 77/C. § (1) bekezdésének a/ pontját is szükséges felhívni, hiszen a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyon - pénzösszeg - már nem volt fellelhető.

Az ítélőtábla az enyhítést célzó fellebbezéseket mindössze a kedvezőbb feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét biztosítva tartotta eredményesnek, s e vonatkozásban a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, egyebekben pedig a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A lényegében eredményes fellebbezések következményeként a nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. §-ának (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az állam viseli.

Debrecen, 2010. évi március hó 23. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja-előadó-,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 5.B.1629/2008/16. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. évi március hó 23. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
- kiadó -